Pepe Escobar, Global Research: Roztříštěný svět spěje do třetí světové války

- CZ24 News | 19. ledna 2023
SVĚT: Samozvané davoské „elity“ se bojí. Tak moc se bojí. Na zasedání Světového ekonomického fóra, které se konalo tento týden, se jeho hlavní strůjce Klaus Schwab – předvádějící svůj typický výkon bondovského padoucha – stále dokola oháněl kategorickým imperativem: potřebujeme „spolupráci v roztříštěném světě“.
Ačkoli je jeho diagnóza „nejkritičtější fragmentace“, v níž se svět nyní nachází, předvídatelně pochmurná, Herr Schwab tvrdí, že „duch Davosu je pozitivní“ a nakonec můžeme všichni šťastně žít v „zelené udržitelné ekonomice“.

Tento týden se v Davosu dařilo především zasypávat veřejné mínění novými mantrami. Je tu „Nový systém“, který vzhledem k neúspěchu tolik vzývaného „Velkého resetu“ nyní vypadá jako spěšná aktualizace současného – rozvrzaného – operačního systému.

Davos potřebuje nový hardware, nové programátorské dovednosti, dokonce i nový virus. Zatím je však k dispozici pouze „polykrize“: neboli, řečeno davoskou mluvou, „shluk souvisejících globálních rizik s narůstajícími účinky“.

Jednoduše řečeno: dokonalá bouře

Nesnesitelní otravové z ostrova Rozděl a panuj na severu Evropy právě zjistili, že „geopolitika“ bohužel nikdy nevstoupila do laciného tunelu „konce dějin“: k jejich údivu se nyní soustřeďuje – opět – v Heartlandu, jako tomu bylo po většinu zaznamenaných dějin.

Stěžují si na „ohrožující“ geopolitiku, což je kódové označení pro Rusko-Čínu a Írán.

Ale třešničkou na alpském dortu je arogance/hloupost, která vlastně prozrazuje hru: londýnská City a její vazalové zuří, protože „svět, který Davos stvořil“, se rychle hroutí.

Davos „nevytvořil“ žádný jiný svět než své vlastní simulakrum.

V Davosu nikdy nic nebylo správně, protože tyto „elity“ byly vždy zaměstnány vychvalováním Říše chaosu a jejích smrtících „dobrodružství“ na globálním Jihu.

Davos nejenže nedokázal předvídat všechny nedávné velké hospodářské krize, ale především současnou „dokonalou bouři“ spojenou s neoliberalismem vyvolanou deindustrializací kolektivního Západu.

A Davos samozřejmě nemá ponětí o skutečném obnovení multipolarity.

Samozvaní názoroví vůdci mají plné ruce práce s tím, aby „znovu objevili“, že děj románu Kouzelná hora Thomase Manna se odehrává v Davosu – „na pozadí smrtelné nemoci a hrozící světové války“ – téměř před sto lety.

No, v dnešní době není „nemoc“ – plně biologicky vyzbrojená – sama o sobě smrtelná. A „hrozící světovou válku“ ve skutečnosti aktivně podporuje kabala amerických strausovských neokonzervativců a neoliberálkonzervativců: nikým nevolený, nikomu neodpovědný, dvoustranický Deep State nepodléhající ani ideologii. Stoletý válečný zločinec Henry Kissinger to stále nechápe.

Panel o deglobalizaci v Davosu byl plný nesmyslů, ale maďarský ministr zahraničí **Peter Szijjarto** poskytl alespoň dávku reality.

Pokud jde o čínského vicepremiéra **Liou Che**, ten se svými rozsáhlými znalostmi v oblasti financí, vědy a techniky byl alespoň velmi užitečný, když stanovil pět hlavních směrů Pekingu pro nejbližší budoucnost – nad rámec obvyklé císařské sinofobie.

Čína se zaměří na rozšiřování domácí poptávky, udržení „hladkého chodu" průmyslových a dodavatelských řetězců, „zdravý rozvoj soukromého sektoru", prohloubení reformy státních podniků a snahu o „atraktivní zahraniční investice".

Ruský odpor, americkÝ sráz

Emmanuel Todd v Davosu nebyl. Ale byl to právě francouzský antropolog, historik, demograf a geopolitický analytik, kdo v uplynulých dnech rozčeřil všechna patřičná peříčka napříč kolektivním Západem fascinujícím antropologickým objektem: rozhovorem založeným na realitě.

Todd hovořil s deníkem Le Figaro, který je oblíbeným listem francouzského establishmentu a vysoké buržoazie. Rozhovor vyšel minulý pátek na straně 22, vložený mezi příslovečné rusofobní výlevy a s mimořádně stručnou zmínkou na konci titulní strany. Lidé se tedy museli opravdu hodně snažit, aby ho našli.

Todd žertoval, že ve Francii má – absurdní – pověst „rebela, který ničí", zatímco v Japonsku je respektován, píše se o něm v mainstreamových médiích a jeho knihy jsou vydávány s velkým úspěchem, včetně té poslední (prodalo se jich přes 100 000 výtisků): „Třetí světová válka už začala".

Je příznačné, že tento japonský bestseller neexistuje ve francouzštině, vzhledem k tomu, že celý pařížský nakladatelský průmysl se v otázce Ukrajiny drží linie EU/NATO.

Skutečnost, že Todd má v několika věcech pravdu, je v současném, propastně krátkozrakém evropském intelektuálním prostředí malým zázrakem (existují i jiní analytici, zejména v Itálii a Německu, ale ti mají mnohem menší váhu než Todd).

Takže tady je Toddův stručný seznam největších hitů.

- Začala nová světová válka: Tím, že se „z omezené územní války stal globální ekonomický střet mezi kolektivním Západem na jedné straně a Ruskem spojeným s Čínou na straně druhé, se z toho stala světová válka".
- Podle Todda udělal Kreml chybu, když počítal s tím, že se rozložená ukrajinská společnost okamžitě zhroutí. Samozřejmě se nezabývá podrobnostmi o tom, jak byla Ukrajina vojenskou aliancí NATO vyzbrojena do posledního dechu.
- Todd má pravdu, když zdůrazňuje, že Německo a Francie se staly menšími partnery v NATO a nevěděly o tom, co se na Ukrajině vojensky chystá: „Nevěděli, že by Američané, Britové a Poláci mohli Ukrajině dovolit vést rozsáhlou válku. Základní osu NATO nyní tvoří Washington-Londýn-Varšava-Kyjev."
- Hlavní Toddovo prozrazení je vražedné: „Odpor ruské ekonomiky vede imperiální americký systém do propasti. Nikdo nepředpokládal, že ruská ekonomika vydrží čelit 'ekonomické síle' NATO".
- V důsledku toho se „může zhroutit americká měnová a finanční kontrola nad světem a s ní i možnost USA financovat zdarma svůj obrovský obchodní deficit".
- A proto „jsme v nekonečné válce, ve střetu, jehož závěrem je zhroucení jednoho nebo druhého".

- Pokud jde o Čínu, Todd by mohl znít jako bojovnější verze Liu He v Davosu: „To je základní dilema americké ekonomiky: nemůže čelit čínské konkurenci, aniž by dovážela kvalifikovanou čínskou pracovní sílu.“
- Pokud jde o ruskou ekonomiku, „akceptuje tržní pravidla, ale s důležitou rolí státu, a zachovává si flexibilitu formování inženýrů, kteří umožňují adaptace, průmyslové a vojenské.“
- A tím se opět dostáváme ke globalizaci, a to způsobem, který kulaté stoly v Davosu nebyly schopny pochopit: „Delokalizovali jsme tak velkou část naší průmyslové činnosti, že nevíme, zda se naše válečná výroba udrží“.
- Při erudovanějším výkladu tohoto omylu o „střetu civilizací“ se Todd zabývá měkkou mocí a dochází k překvapivému závěru: „Na 75 procentech planety byla organizace rodičovství patrilineární, a proto můžeme identifikovat silné pochopení pro ruskou pozici. Pro kolektivní nezápadní obyvatelstvo Rusko potvrzuje uklidňující morální konzervatismus.“
- Moskvě se tedy podařilo „znovu se představit jako archetyp velké mocnosti, která je nejen „antikoloniální“, ale také patrilineární a konzervativní, pokud jde o tradiční mravy“.

Na základě všech výše uvedených skutečností Todd rozbíjí mýtus prodávaný „elitami“ EU/NATO – včetně Davosu – že Rusko je „izolované“, a zdůrazňuje, jak hlasování v OSN a celkové nálady v zemích globálního Jihu charakterizují válku, „kterou mainstreamová média popisují jako konflikt politických hodnot, ve skutečnosti však na hlubší úrovni jako konflikt antropologických hodnot“.

Mezi světlem a tmou

Je možné, že Rusko – vedle skutečné čtyřky, jak jsem ji definoval (s Čínou, Indií a Íránem) – převažuje v antropologických sázkách?

Skutečné Čtyřlístek má vše, co je třeba k tomu, aby rozkvetl v nové mezikulturní ohnisko naděje v „roztříštěném světě“.

Smíchejte konfuciánskou Čínu (nedualistická, bez transcendentního božstva, ale s tao, které prochází vším) s Ruskem (pravoslavné křesťanství, uctívání božské Sofie); polyteistickou Indií (kolo znovuzrození, zákon karmy); a šíitským Íránem (islám předcházející zoroastrismu, věčný kosmický boj mezi Světlem a Tmou).

Tato jednota v rozmanitosti je rozhodně přitažlivější a povzbudivější než osa věčné války.

Poučí se z toho svět? Nebo, abychom citovali Hegela – „z historie se učíme, že se z ní nikdo nepoučí“ – jsme beznadějně odsouzeni k zániku?

AUTOR: Pepe Escobar

ZDROJ

Překlad: zvedavec.news